

متن پرسش

سلام و رحمت خدمت استاد. دوتا سوال دارم: اول اینکه من از یک کسی که ناراحت میشم بخاطر رفتار بدش باهام و حقم خورده میشه، حتی بعد از چندین ماه، گاهی به یاد شخص میفتم. و این یاد هم اذیت کننده هست. دلیلش چیه و چطور از شر این افکار آزاردهنده نجات پیدا کنم؟ دوم اینکه مبتلا به یک عملی هستم که شاید گناه نباشه اما خیر هم نیست. هرچه تلاش می‌کنم به تقوا یا به بستن راه تکرار اون عمل، مثل کسی که هیچ قدرتی به کنترل نداره میشم و تسلیم. فرض بفرمایید شبیه سیگار کشیدن که فرد میدونه آسیب میرسه به بدن خودش و بقیه و می‌خواد که ترک کنه اما یه عاملی مانع میشه. بنظر شما استاد عزیز، این مانع چیه؟ و چطور باید رفعش کنم تا از این کراهت روح خلاص بشم؟ روزه زیاد موثر نبوده. نمازها هم اول وقتند. سپاس بی‌کران

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. این موارد با اغماض مرتفع می‌شود در آن حدّ که از حضرت علی (علیه السلام) داریم: «وَإِنَّ الْعَاقِلَ نِصْفُهُ اِحْتِمَالٌ وَ نِصْفُهُ تَغَافُلٌ» به درستی که نیمی از رفتار عاقل تحمل و نیمی از رفتار او نادیده‌گرفتن است و یا می‌فرمایند: «أَشْرَفُ أَخْلَاقِ الْكَرِيمِ تَغَافُلُهُ عَمَّا يَعْلَمُ» برترین اخلاق انسان بزرگوار، نادیده‌گرفتن آن چیزی است که می‌داند. امری که در شهید حاج قاسم سلیمانی به وضوح ملاحظه می‌کردید و برای ادامه انقلاب اسلامی نیاز داریم این روحیه را در جامعه و در خود رشد دهیم به همان معنایی که اقیانوس، آب‌های گل‌آلود را در بر می‌گیرد و آلودگی‌های آن را فرو می‌گذارد و آب را در آغوش می‌گیرد. ۲. در این رابطه خوب است به کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» که روی سایت هست رجوع فرمایید. موفق باشید